

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 148. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm6952.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saaledes banedes Veien for den store *Prophet*, som alt var opstaaet, og skiøndt *Samuel* var opdraget ved Tabernaklet i *Silo*, brød han sig dog kun lidt om *Ark* og *Tabernakel*, som det nødvendig maa være med *Propheter*, naar de opstaae paa Tider, da *Præsterne* sove og Folket er deelt mellem Ligegyldighed for alt Helligt og overtroisk Forgudelse af de haandgribelige Helligdomme. Ham 149valgde nu hele Folket til Dommer, fordi han, efter *Jehovahs* Mund, havde spaaet Ulykken, der kom over *Elis* Huus, og lignede i alle Maader de ægte *Propheter*, Loven bebudede, og han fornyede høitidelig Pagten mellem *Jehovah* og *Folket*, og havde Tordneren med sig, da han drog ud imod *Philisterne*, saa de vendte Rygg og leed et stort Nederlag, hvorom *Steen-Støtten* minder, som han reiste ved *Masphath* og kaldte *Hjelp-Stenen* (*Eben-Ezer*), sigende: hidindtil haver Herren hjulpet. *Philisterne* maatte nu give de *Stæder* tilbage, som de havde frataget *Israel*, og *Samuel* indrettede faste *Dom-Stole* ved *Bethel*, *Gilgal* og *Masphath* hvor han kom engang om Aaret og holdt Thing, men boede ellers i sin Fødeby *Rama* eller *Armathaim* paa *Ephraims* Bjerg, hvor han ogsaa sad i Rette og bygde Herren et *Alter*. Saaledes gik det, til *Samuel* ældedes og satte sine *Sønner*, *Joel* og *Abia*, til Dommere i *Beershaba* i *Juda* Stamme, men de tog *Skænk* og *Gave* og bøiede Retten, og derpaa stimlede Folket sammen om *Samuel* i *Armathaim* og sagde: du bliver gammel og dine *Sønner* træde ikke i dine *Fod-Spor*, beskik os derfor en *Konge*, ligesom andre Folk har, der kan skaffe os *Ret*! Det klang ikke godt i *Samuels* Øren, men da han desaarsag udøste sit *Hjerte* for *Gud* i *Bønnen*, da sagde Herren til ham: giv du Folkets *Ord* *Magt*, thi de vrage kun dig, som de har vraget mig, der udførde dem af *Ægypten*; derfor lad dem faae deres *Villie*, men lær dem dog først hvad *Konge-Dømmet* fører med sig! Da sagde *Samuel* til Folket, efter Herrens *Ord*: naar I faae en *Konge*, da tager han eders *Sønner* til sine *Øverster* og *Høvedsmænd*, men ogsaa til *Ryttere*, til *Kiøre-Svende* og til *Løbere*, til sine *Høst-Folk* og *Handværks-Mænd*, og eders *Døttre* tager han til sit *Kiøkken*, sit *Bagers* og sit *Fadebur*! Han tager ogsaa *Agre* og *Vin-Gaarde* og *Olie-Haver* af de *Bedste* fra eder og giver til sine *Drabanter*, og han beskatter 150Alt hvad I har for at berige sine *Hof-Mænd*, og han tilegner sig eders *bedste Græs-Gange* og eders *bedste Tyende*, saa I blive selv hans *Trælle*, og naar I da jamre eder, da vil Herren ikke høre det, thi I har selv forlangt en *Konge*! Nei, raabde Folket, ikke saa, men vi vil have en *Konge*, ligesom andre Folk, der kan skaffe os *Ret* og kan gaae i *Spidsen* for os, naar vi har *Krig*.*Kongeb. I. 7. 8.!